

Beslutningsforslag nr. B 71. Fremsat den 24. februar 1989 af Margrete Auken (SF), Tommy Dinesen (SF), Gade (SF), Leif Hermann (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Riishøj (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet

Folketinget opfordrer regeringen til at udarbejde et lovforslag om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet efter følgende retningslinier:

1. Dumpning og havafbrænding af dansk affald m.m. forbydes. Endvidere forbydes det at transportere affald til bortskaffelse på havet gennem dansk område.

2. Danskejede selskaber, herunder rederier og skibe, forbydes at deltage, direkte eller indirekte, i dumpnings- og havafbrændingsaktiviteter.

3. Tilladelse til dumpning af havbundsmaterialer kan kun gives, hvis det kan dokumenteres, at materialerne ikke kan nyttiggøres og ikke indeholder væsentlige mængder eller koncentrationer af stofferne opført på bilag 3 i gældende lov.

Ændringerne berører ikke forurening fra den normale drift af skibe og heller ikke de relevante konventioners bestemmelser om force majeure.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Dumpning og havafbrænding er i dag totalt forbudt i hele Østersøområdet, dog er dumpning af havbundsmaterialer (klapning) muligt, hvis der er udstedt behørig tilladelse fra den kompetente nationale myndighed.

Nordsølandenes miljøministre besluttede i oktober 1987 på den 2. Internationale Nordsøkonference, at dumpning af affald i havet skal ophøre den 1. januar 1989 og kun tillades, hvis det kan dokumenteres over for de kompetente internationale organisationer, at der ikke findes alternativer på land, og at affaldet er uden risiko for havmiljøet.

Det har længe været dansk politik, at dumpning i havet skal forbydes. Den sidste dumpning af dansk affald fandt sted i 1983 i Atlanterhavet, og den daværende miljøminister udtalte i forbindelse med afviklingen af affald, at der ikke fremover vil blive givet tilladelse til dumpning.

Danmark har spillet en meget væsentlig rolle i arbejdet med at få forbudt afbrænding af kemisk affald på verdenshavene og for at få bragt dumpning af radioaktivt affald til ophør.

Havmiljøloven afspejler i sin nuværende udformning imidlertid ikke den meget restriktive politik, som Danmark fremfører internationalt. Der er således fortsat mulighed for at give tilladelse til dumpning og afbrænding af dansk affald på havet.

En ændring af loven efter de nævnte retningslinier vil derfor ikke være i strid med den politik, som regeringen og Folketinget har vedtaget. De foreslåede ændringer vil netop slå den danske politik fast og udgøre yderligere et holdepunkt for den danske for-

handlingslinje på de kommende møder i de internationale havmiljøkommissioner.

Som bilag til dette beslutningsforslag er optrykt »Vigtige internationale beslutninger i 1987 og 1988 om dumpning og havafbrænding« samt »Nordisk havmiljøplan«.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

ad punkt 1

Ændringen omfatter først og fremmest kapitel 8 og kapitel 9 i den nugældende lov og vil medføre, at bilag 1 og bilag 2 i loven udgår.

Ændringen vil omsætte dansk praksis og politik til dansk lov.

ad punkt 2

Ændringen betyder, at danske selskaber, rederier og skibe ikke kan dumpe eller afbrænde affald på havet, selv om der er tale om affald fra andre lande eller om bortskaffelse af affald i havområder fjernt fra Danmark. Det ville ikke være rimeligt, at danske selskaber kan bortskaffe affald på havet med en udenlandsk tilladelse.

Ændringen skal ses i lyset af, at det er dansk politik, at dumpning og havafbrænding skal forbydes globalt. Involveres danske selskaber i dumpning eller havafbrænding fra et andet land, vil disse selskabers interesser modarbejde den politik, der føres fra dansk side, og mulighederne for at opnå et globalt forbud.

ad punkt 3

Ændringerne vil sikre, at det i højere grad end nu undersøges, hvorvidt havbundsmaterialerne kan nyttiggøres.

Vigtige internationale beslutninger i 1987 og 1988 om dumpning og havafbrænding

Nordsødeklarationen 1987

»(Er derfor enige om . . .)

21. at acceptere som et princip:
- at det er væsentligt at standse dumpning af forurenende materialer i Nordsøen så hurtigt som muligt;
 - at intet materiale fra den 1. januar 1989 dumpes i Nordsøen, medmindre der ikke findes praktiske alternativer på land og det kan påvises over for de kompetente internationale organisationer, at materialerne ikke udgør nogen risiko for havmiljøet;
22. at tage følgende midlertidige skridt med henblik herpå:
- at afvikle dumpning af industriaffald i Nordsøen senest den 31. december 1989 med undtagelse af inaktive materialer af naturlig oprindelse eller andre materialer, om hvilke det i de kompetente internationale organisationer kan påvises, at de ikke skader havmiljøet;
 - at gennemføre foranstaltninger for at forbedre kvaliteten af oprensede havbundsmaterialer, som bortskaffes i Nordsøen, f.eks. ved at reducere tilførslerne af materialer, som er giftige persistente eller kan medføre bioakkumulation til floder og flodmundinger og sikre, at regeringerne med omgående virkning nøje overholder Oslo-kommissionens retningslinjer om oprensede havbundsmaterialer, som er vedtaget for at forhindre dumpning af kontamineret oprenset havbundsmateriale;
 - øjeblikkeligt at træffe foranstaltninger til i de lande, som bortskaffer spildevandsslam i Nordsøen, at reducere kontamineringen af sådanne former med slam med materialer, som er persistente, giftige eller kan medføre bioakkumulation, således at disse ikke udgør nogen fare for havmiljøet, og at sikre, at mængderne af de kontaminanter, som bortskaffes til havet ad denne vej, i den nærmeste fremtid ikke overskrider 1987-niveauerne;
 - ved gennemførelsen af denne del af deklARATIONEN at garantere, at affald, som ikke længere dumpes på havet, ikke udledes til havet via rørledninger, og at træffe forholdsregler til at forhindre øget forurening af havområder hinsides Nordsøen og i andre dele af miljøet;
 - at overvåge udførelsen og fortsat direkte og i Oslo-konventionen og andre fora at drøfte hele spørgsmålet om alternativer til dumpning af affald på havet for at opfylde målsætningen om at standse forurening ad denne vej så hurtigt som praktisk muligt;
23. at støtte arbejdet i Oslo-kommissionen for en udvidelse af Oslo-konventionens geografiske dækning, således at denne også omfatter indre farvande bag basislinierne med det formål at sikre effektiv international overvågning af alle dumpningsaktiviteter og fremskynde dette arbejde med det formål i princippet at nå til enighed senest den 1. januar 1988.
24. at bekræfte, at *havafbrænding* har status som en midlertidig affaldsbortskaffelsesmetode, som det er fastlagt i protokollen af 1983 til Oslo-konventionen, mens alternative metoder til behandling, bortskaffelse eller fjernelse på land fortsat fremmes kraftigt, og i denne forbindelse:
- at hilse velkommen, at flere regeringer er opført med at udstede nye tilladelser til

- havafbrænding på Nordsøen, og bemærke, at disse regeringer i princippet er imod at udstede nye tilladelser til havafbrænding på Nordsøen;
- b) hvor sådanne foranstaltninger ikke er truffet, at vedtage at tage skridt til at minimere eller væsentligt reducere anvendelsen af havafbrænding med mindst 65 pct. senest den 1. januar 1991;
- c) at vedtage at afvikle disse aktiviteter senest den 31. december 1994 og indtrængende søge at nå til enighed om denne dato inden for rammerne af Oslo-konventionen senest den 1. januar 1990;
- d) at vedtage ikke at eksportere det pågældende affald til afbrænding på havområder hinsides Nordsøen eller at tillade bortskaffelse heraf på andre måder, som er skadelige for miljøet;
- e) yderligere at vedtage, at det er ønskeligt, at det affald, som skal afbrændes, læsses i en havn i det land, hvorfra det stammer, og under dette lands fulde kontrol i stedet for at blive eksporteret til et andet land;«

Kilde: Miljø- og Planlægningsudvalget alm. del I-bilag 66, folketingssåret 1987-88, 1. samling.

11. møde i Oslo-kommissionen, 1988

»Punkt 5 – Dumpning

Sverige fremlagde på vegne af de 5 nordiske lande et forslag om reduktion og stop for dumpning af industriaffald og kloakslam. Forslaget følger i det store hele Nordsøkonferencens resultater, dog er der fastsat en tidsfrist for ophør af dumpning af kloakslam.

Der var generelt støtte til det nordiske forslag med undtagelse af Spanien, Portugal og Irland. Det var således ikke muligt at vedtage forslaget, selv med forskellige tidsfrister for forskellige geografiske områder. Det besluttedes, at Nordsøstaterne skal følge principperne om reduktion og ophør af dumpning af forurenende stoffer, som beskrevet i Nordsødeklarationen.

Med henblik på om muligt at gennemføre en tidlig og ensartet implementering af Nordsødeklarationen blev det besluttet at nedsætte en

ad hoc-arbejdsgruppe. Gruppen skal mødes tidligt i 1989 med henblik på at kunne rådgive SACSA og i sidste ende kommissionen. Gruppen skal udvikle relevante definitioner og kriterier, herunder en procedure, som »dumpere« skal følge, inden der udstedes nye tilladelser. Proceduren skal bl.a. omfatte oplysninger om alternative behandlingsformer og en sandsynliggørelse af affaldets uskadelighed.

Generelt er der lagt op til en »omvendt bevisførelse«, ligesom dumpning er undtagelsen – ikke reglen.

Punkt 6 – Havafbrænding

Den danske delegation fremlagde forslaget om stop for havafbrænding med udgangen af 1990.

De fire øvrige nordiske delegationer støttede i princippet forslaget, men var parate til at gå ind for 31. december 1994 som ophørsdato, hvis der kunne skabes enighed herom.

Frankrig, Portugal, Belgien, Holland, Vesttyskland, Det forenede Kongerige og Irland kunne ikke støtte det danske forslag og gik ind for 31. december 1994.

Den spanske delegation gjorde rede for situationen i Spanien med hensyn til toksisk og farligt affald. Endnu har Spanien ikke landbaserede anlæg, men spanierne var parate til at acceptere ophørsdatoen 31. december 1994.

Indtil da vil Spanien anvende Oslo-kommissionens fælles afbrændingsområde. Affaldet vil blive lastet i spanske havne under kontrol af spanske myndigheder. Med henvisning til de relativt små mængder af affald (max. 10.000 tons om året) afviste Spanien at være i stand til at følge et forslag om en gradvis reduktion.

I den forbindelse fremførte den danske delegation, at afbrændingen af spansk affald i Nordsøen vakte bekymring og var uacceptabel set med danske øjne, og man opfordrede derfor Spanien til at ophøre med at afbrænde i Nordsøen.

Efter diskussionen *besluttede Oslo-kommissionen at ophøre med havafbrænding den 31. december 1994*, hvilket svarer til det politiske resultat på Nordsøkonferencen. Man enedes desuden om to bestemmelser om kontrol med af-

fald til eksport og kontrol med indlastningen af affald i en havn i oprindelseslandet. Derimod kunne der ikke opnås enighed om 2. del af resultatet fra Nordsøkonferencen, nemlig at de mængder, der afbrændes på Nordsøen, skal være reduceret med mindst 65 pct. inden den 1. januar 1991. Kun Nordsølandene kunne tilslutte sig dette og påtog sig derfor en ensidig forpligtelse til at foretage en sådan reduktion.

Punkt 8 – Fjernelse af platforme

Kommissionen har siden 1985 årligt drøftet problemerne med udtjente platforme, der efterlades på havet. Til dette møde forelå der et udkast, som var godkendt af IMO's Maritime Safety Committee (MSC), vedrørende retningslinier og standarder (Guidelines and Standards) for fjernelse af platforme og konstruktioner på kontinentalsoklen og i de nationale økonomiske zoner (EEZ). Udkastet til retningslinier og standarder er for tiden i høring i UNEP, FAO og Londonkonventionen (LDC), og kommentarerne herfra vil blive behandlet af MSC på dets møde i april 1989.

Fra dansk side tilkendegav man, at man ville afvente behandlingen i LDC, før man kommenterede udkastet til retningslinier og standarder.

På forespørgsel fra Forbundsrepublikken Tyskland oplyste Danmark og Norge, at man endnu ikke har færdiggjort sine nationale overvejelser vedrørende bortskaffelse af platforme, men at man, når der foreligger en afklaring, vil informere kommissionen herom.

Kilde: Miljø- og Planlægningsudvalget alm. del I-bilag 6, folketingsåret 1988-89.

Londonkonventionens 11. møde, 1988

»Det danske forslag om globalt stop for havafbrænding fik ubetinget støtte fra de nordiske lande, en række udviklingslande samt Grækenland, Brasilien, New Zealand, mens en række lande fremhævede, at 1994 kunne være en realistisk dato – svarende til den, der var besluttet på den 2. Nordsøkonference og i Oslo-kommissionen. Gennemgående bemærkninger var dog, at der skulle stræbes mod en konsensusløsning, samt at en eventuel udfasning skulle

ske i to trin: en dato, hvor man undersøgte alle aspekter ved havafbrænding nærmere, samt en efterfølgende mældato for endeligt ophør. Endvidere foresloges det at nedsætte en arbejdsgruppe til om muligt at afklare de forskellige holdninger.

Efter denne diskussion gentog den danske delegation sit forslag, men således at datoen for ophør var ændret til 1994 – i et forsøg på at opnå tilstrækkelig støtte. Der skete dog ikke nogen umiddelbar opblødning af »fronterne«, og formanden besluttede at nedsætte en arbejdsgruppe. Gruppen havde deltagelse fra Danmark, Finland, Nauru, Frankrig, USA, Holland, Australien, Spanien, Vesttyskland, Belgien, Mexico, Canada, Argentina, Japan, Irland og United Kingdom.

Efter langvarige forhandlinger i arbejdsgruppen, hvor som ventet UK og Irland – men også Vesttyskland og Holland – viste sig besværlige at bevæge, opnåedes enighed om et resolutionsudkast, som senere blev vedtaget af plenum med få ændringer.

Resolutionen er vedlagt i kopi. Hovedpunkterne i den operative del er følgende:

- 1) Landene forpligter sig til at gøre deres yderste for at minimere eller væsentligt reducere brugen af afbrænding af farligt flydende affald til havs før 1. januar 1991.
- 2) LDC skal tidligst muligt i 1992 reevaluere havafbrænding af farligt flydende affald med henblik på at ophøre med denne praksis pr. 31. december 1994.
- 3) og 4) Desuden forpligter landene sig til ikke at eksportere affald beregnet for havafbrænding samt så vidt muligt at indlaste affaldet i egen havn og under fuld kontrol af vedkommende land.
- 5) Endelig indeholder resolutionen en bestemmelse om at benytte en revideret teknisk vejledning for havafbrænding i interim-perioden.

Endelig opfordres – i præamblen – lande, der ikke tidligere har foretaget havafbrænding, til, i stedet for at påbegynde sådanne operationer, at overveje andre muligheder, især landbaserede

alternativer, forudsat disse er mere sikre og miljømæssigt forsvarlige.

Resolutionen omfatter flydende farligt affald (den type affald, som i dag, som eneste sted i verden, afbrændes på Nordsøen). Med hensyn til husholdningsaffald, olierester m.v. vil Sekretariatet fremkomme med en sammenfatning til det næste konsultative møde, som kan danne grundlag for yderligere tiltag.

8 – Platforme

Til brug for mødet forelå et sæt retningslinier vedrørende *fjernelse* af platforme og installationer, som var udarbejdet af IMO's sikkerhedskomité (MSC) og herfra sendt til høring i bl.a. LDC. Fra dansk side støttede man, at LDC godkendte de foreliggende retningslinier, således at MSC kunne sende dem uændret til IMO's generalforsamling for vedtagelse dér. IMO's generalforsamling finder sted i efteråret 1989.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at retningslinierne ligeledes er sendt til høring i bl.a. FAO. Den endelige danske stillingtagen til retningslinierne må derfor afvente FAO's og andre foras kommentarer og eventuelle ændringsforslag.

Det konsultative møde skulle endvidere tage stilling til, om den videnskabelige gruppe (S.G.) på sit næste møde skulle behandle spørgsmålet om *bortskaffelse* på havet af platforme og installationer. Fra dansk side fremførte man det synspunkt, at det var for tidligt at påbegynde dette arbejde, så længe man ikke havde fået de ovenfor nævnte retningslinier om fjernelse af platforme vedtaget på IMO's generalforsamling.

Dette synspunkt blev ikke støttet af andre delegationer på mødet. Såvel lande, som har mange platforme (USA, UK, Norge), som lande, der har få eller ingen platforme (FRG, Frankrig og Sverige), mente, at det hastede med at få det-

te arbejde igangsat, således at landene vidste, hvordan de skulle forholde sig til bortskaffelsen af de udtjente platforme. Mødet besluttede herefter, at S.G. på sit næste møde skal påbegynde arbejdet med at få udarbejdet retningslinier for *bortskaffelse af platforme*.

Punkt 12 – Eventuelt

Under dette dagsordenspunkt kom den danske delegation med et indlæg vedrørende dumpning af biler ud for Portugals kyst. Sagen drejede sig om, at de portugisiske myndigheder den 31. juli 1988 gav tilladelse til dumpning af ca. 2.000 biler ud af en total last på 5.400 biler, der befandt sig på en havareret biltransportfærge. Fra dansk side beklagede man, at de portugisiske myndigheder havde givet tilladelse til dumpningen i strid med konventionens regler, idet bilerne indeholdt såvel liste-1 og liste-2 stoffer. Konventionen foreskriver endvidere, at tilstedeværelsen af landbaserede alternativer til dumpning skal undersøges, før der gives en dumpningstilladelse.

Den danske delegation stod uforstående over for, at man ikke havde deponeret bilerne på land i stedet for at dumpe dem.

Den portugisiske delegation forklarede, at man betragtede dumpningen af bilerne som en force majeure-hændelse, men erkendte samtidigt, at dumpningen ikke faldt ind under konventionens force majeure-begreb.

Man beklagede fra portugisisk side, at man havde fundet det nødvendigt at dumpe bilerne i strid med konventionens regler. Dette skyldtes, at de portugisiske myndigheder hverken havde tekniske, økonomiske eller juridiske muligheder for at fjerne vraget. En kontrolleret dumpning var ifølge den portugisiske delegation miljømæssigt mere acceptabel end at tillade vraget at blive sønderslået og miste sin last nær Portugals kyst. «

Kilde: Miljø- og Planlægningsudvalget alm. del I-bilag 24, folketingsåret 1988-89.

Nordisk havmiljøplan

13. »Dumping og forbrenning av avfall til havs.

Innledning

I henhold til Helsingforskonvensjonen er dumping av avfall med unntak av ikke forurenende muddermasser, forbudt i Østersjøområdet og forbrenning av avfall til havs forekommer ikke. Dumping og forbrenning av avfall til havs er imidlertid forurensingskilder til Nordsjøen. De nordiske miljøvernministrene har allerede i 1985 vedtatt at dumping og forbrenning av avfall i Nordsjøen bør opphøre snarest mulig.

Oslokommisjonen har i en egen protokoll besluttet at endelig dato for opphør av forbrenningen i konvensjonsområdet skal fastsettes innen 1990.

Alle de nordiske land er parter av Oslokonvensjonen og Londonkonvensjonen som regulerer dumping og forbrenning av avfall til havs. Mens Londonkonvensjonen er global, er Oslokonvensjonen regional (nordøst-Atlanten) og spesielt relevant for Nordsjøen og Nordøstatlantene.

I korthet innebærer konvensjonene:

- forbud mot dumping av visse farlige stoffer (vedlegg I eller »svartliste«-stoffer), unntatt hvor de forekommer som sporstoffer
- særskilte regler for dumping av andre stoffer (vedlegg II eller »gråliste«-stoffer)
- at en rekke faktorer skal tas i betraktning når det gis en dumpetillatelse, bl.a. alternative deponeringsmetoder (Vedlegg III)
- regler for forbrenning av avfall til havs.

Vedtatt mot dumping av radioaktivt avfall behandles spesielt i kapitlet om radioaktive stoffer.

Tilførsler.

Ingen av de nordiske land dumper lenger industriavfall eller kloakkslam. Den eneste type avfall som dumpes er muddermasser etter mudring av elveløp og havner, og tildels utrangerte fartøyer (Norge og Island). Det er kun Norge som forbrenner industriavfall i Nordsjøen. Dette vil imidlertid opphøre snarest mulig og senest innen utgangen av 1989.

Totalt ble det i 1985 i Nordsjøen dumpet:

Industriavfall: 3,8 mio. tonn

Kloakkslam: 5,0 mio. tonn

Bakgrunn for ytterligere vedtak.

De nordiske land fremmet et forslag i Oslokommisjonen i juni 1987 om opphør i dumping av industriavfall og kloakkslam, samt et forslag om opphør av forbrenning av avfall til havs, innen utgangen av 1991. Forslagene oppnådde imidlertid ikke tilstrekkelig tilslutning til å bli vedtatt.

Selv om dumping og forbrenning av avfall ikke er blant de største kildene til havforurensning, er det metoder de nordiske land mener bør avskaffes. Så lenge det er anledning til å dumpe avfallet i havet hindrer det utviklingen av nye metoder for resirkulering, gjenvinning og andre landbaserte alternativer. Det er usikkerhet om langtidsvirkningene av dumping og forbrenning av avfall til havs. Samtidig er dette metoder som politisk har symbolisert forurensningen av havet.

De nordiske land gjentok derfor sine krav om opphør i dumping av industriavfall og kloakkslam og forbrenningen av avfall i Nordsjøen, på den andre ministerkonferansen om forurensningen av Nordsjøen (Nordsjøkonferansen), i november 1987. Det ble oppnådd betydelige fremskritt på konferansen

som innebærer at miljøvernministrene rundt Nordsjøen bl.a. er enige om at:

- det som et prinsipp er viktig å stanse dumpingen av forurensende stoffer i Nordsjøen snarest mulig og at det etter 1. januar 1989 ikke skal dumpes avfall i Nordsjøen bortsett fra, hvis det ikke finnes praktiske alternativer på land, og det påvises overfor Oslokommissionen at stoffene ikke representerer noen risiko for havmiljøet.
- dumping av industriavfall i Nordsjøen skal avvikles innen utgangen av 1989, med unntak av naturlig (inert) materiale, eller andre stoffer som ikke medfører skade på det marine miljø.
- gjennomføre tiltak for å redusere innholdet av miljøgifter i kloakkslam.
- forbrenningen av avfall i Nordsjøen skal reduseres med ikke mindre enn 65 pct. innen 1. januar 1991 og avvikles innen 31. desember 1994.

Vid Oslokommissionens møte i juni 1988 besløts att:

- de fördragsslutande parterna i Oslokonventionen skall upphöra med förbränning av avfall til havs inom konventionens tillämpningsområde senast den 31 december 1994.
- en arbetsgrupp skall uppsättas för att underlätta en snabb och enhetlig tillämpning av Nordsjökonferensens beslut.

Vedtak.

De berørte nordiske land går inn for:

- Å fremfor alt sørge for at avfallshåndteringen på land fungerer tilfredsstillende ut fra miljøhensyn og at den har tilstrekkelig kapasitet også i fremtiden.
 - Å arbeide for forbud mot dumping av industriavfall og kloakkslam i Oslo- og Londonkonvensjonene samt at de fastsatte tidsfrister løpende revideres.
 - Å arbeide for forbud mot forbrenning til havs innen utgangen av 1990.
 - Å arbeide nasjonalt og internasjonalt med å begrense/forhindre ny forurensning ved dumping av forurensede mudringsmasser.
 - At de nordiske forslag om stans i dumping av industriavfall og kloakkavfall og forbrenning av avfall til havs om nødvendig tas opp på neste Nordsjøkonferanse i Nederland 1990.
 - Inntil dumping av utrangerte fartøyer i Atlanterhavet kan opphøre skal slik dumping bare skje uten å medføre forurensning eller skape hinder for fiske, skipsfart og rekreasjon.
 - Å fokusere på miljørisiki forbundet med fjerning og håndtering av utrangerte olje- og gassplattformer og -ledninger.«
- (Vedtaket af Nordisk Råd 16. november 1988).

Skriftlig fremsættelse

Margrete Auken (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet.

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvilige behandling.